

RODOLJUB.

Glasilo „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15. kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

2. števil.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1893.

III. leto.

II. letni občni zbor „Slovenskega društva“ v Ljubljani dne 15. januarja 1893.

Le kratka je doba, odkar se je osnovalo v Ljubljani politično društvo, v obrambo neskaljene slovenske stvari, a že v tem kratkem času pokazalo se je, kako potrebna je bila njega ustanovitev. Društvo razvija se vedno bolj in pridobiva vedno več prijateljev, o čemur se je mogel prepričati vsakdo iz poročil v občnem zboru, ki se je vršil v nedeljo zjutraj ob 11. uri v prostorih Ljubljanske čitalnice. Zbralo se je nad 40 članov, katere je pozdravil društveni predsednik g. notar Gogola s primernim in naudušeno sprejetim nagovorom.

Tajnik g. dr. Triller čital je potem svoje poročilo, katero se glasi v glavnih točkah:

Slavni občni zbor! Velečastiti gospodje društveniki! Z minolim letom završilo je „Slovensko društvo“ drugo leto svojega obstanka in moja naloga je danes, da podam slavnemu zboru v kratkih potezih sliko o vnanjem in notranjem razvoju našega društva v tem letu. Pred vsem

mi je naglašati, da minolo leto ni obistinilo nadejo, ki smo jo izrekli pred letom osorej in da nam ni prineslo toli zaželenih sprav. Visoko in vedno višje so pluskali valovi domačega boja, globlje in globlje je prodiral v narod tisti neznosni terorizem takozvane „katoliške“ in v zadnjih njenih smotrih očitno protinarodne stranke, ki je pred dvema letoma rodil tudi naše društvo v obrambo starega, neskaljenega slovenskega programa. Minolo leto bilo je leto prvega slovenskega katoliškega shoda, to je tistega shoda, od katerega so izvenkranjski rodoljubi in manj informirani naši sodeželani pričakovali miru in sprave, ki jim je prinesel boj, neizprosni boj. Optimistične nadeje, ki so se stavile v katoliški shod celo od nekatereh naših somišljenikov, bile so poglavitni vzrok, da se naše društvo v minolem letu ni moglo tako razširiti in organizovati, kakor bi bilo želeti in da tudi število društvenikov ni znatno naraslo. V kolikor je bila temu so-

LISTEK.

V sveti noči.

Spisal J. Št.

(Konec.)

A glas njen ostal je brez odgovora, votlo je zadonel po prostorni sobi, hišne ure hreščeči udarci odmevali so dalje enakomerno, na mizi pa je plapolala slabotna lučica. Začasna luč! — Starka ni čula vprašanja. Zamislila se je, ko je gledala tja na nizki holm v hram božji, ki je tako lepo nocòj razsvetljen. Petje glasilo se je ž njega, na krilih noči pluli so do njé veličastni glaso-
sovi slavošpeva:

„Sveta noč! — Razlij nebeski

Mir nad srca v širni svet,

Da se spomni rod človeški,

Da je bil nocoj odklet!“

Vzbudili so se ji spomini prošle sreče! V mladostnih svojih letih je tudi ona hitela vedno v nocojšnji noči tja

gori in prosila za srečo svojega drazega. Kako krasno so peli tedaj zvonovi! In — pozneje — ko je bila toli srečna, da je stopala ž njim pred oltar, kako veselo so peli takrat, — a mnogo let pozneje, ko ji je vzela neizprosna smrt moža, tudi takrat so peli zvonovi, a peli so žalostno, turòbno! Oh, — in morda bodo peli zvonovi zopet kmalu — peli bodo njej, a čula jih ne bode več! — —

„Jelica, slabo, — slabo!“ zastoče sedaj slabim, skoro umirajočim glasom bolnica na postelji.

„Mati, zlata moja, zakaj se mučite s premišljevanjem, saj Janez ni storil ničesar zlega, saj je tako dober, blag, tako pošten!“

„Da, pošten je, in to mi je tolažba v smrtni uri!“ Zravkala se je bolna žena, pripognila se k rejenki in šepetala ji mej solzami:

„Jelica, ti hrepeniš po njem, a ne tako, kakor jaz. Ni ga, da bi stal ob smrtni moji postelji, da bi mi zatisnil oči, da bi pomolil za mojo dušo!“

kriva tudi naša lastna mlačnost, v to si ne svajam sodbe. Napređovali torej v marsičem nismo, vsaj navidezno ne, a nazadovali tudi nismo in to je v današnjih časih končno že uspeh.

Na to omenil je g. tajnik društveno gibanje v preteklem letu, Ljubljanske volitve, shoda v Ljubljani in v Kranji, velečastni Svetčev banket itd., potem pa je nadaljeval: Najiminitnejše orožje, s katerim je naše društvo odbijalo strastne napade nasprotnikov, pa je bilo in je naše društveno glasilo za prosti narod, ki je v prvi vrsti razpostavljen raztvarjajočemu uplivu naših novodobnih odrešenikov, to je bil in bo, ako Bog da, tudi v bodoče naš „Rodoljub“. Slavna gospoda, vsakomur izmej Vas je znano, s kakimi sredstvi se proganja to naše pošteno glasilo iz meščanske hiše in iz kmetijske koč, s kakim nepoštenim nasilstvom in podlim farizejstvom se mu skuša zapirati pot v narod. Cerkev in leca morata marsikje služiti v boju zoper iskrenost in resnico, zoper neizprosno odkrivanje nekrščanske gospodstvaželjnosti, ki je prinaša narodu „Rodoljub“. Na stotine in stotine našega glasila je že brez sledu izginilo na potu od Ljubljane do vasi, ob katere vhodu stoji župnišče, a vse zaman. Globlje in globlje prodira v narod naš list in ž njim naše ideje in ako smo s početka vrgli v narod na dobro srečo 2000 iztisov svojega glasila, tedaj imam vam naznaniti danes veselo vest, da roma sedaj v narod slovenski po dvakrat na mesec že nad 3000 iztisov našega glasila in da od tega števila spadata navzlic vsestranski konkurenciji skoro dve tretjini na samostalne in navzlic vsemu terorizmu neustrašne kmetijske naročnike. Res je, da društvo za to svoje orožje mnogo žrtvuje in da bi stroškov „Rodoljuba“ poleg ostalih društvenih stroškov ne zmoglo brez rodoljubne požrtvovalnosti nekaterih odličnih svojih članov, a jaz sem uverjen, da bo v bodočnosti rodila obilo sadu ta požrtvovalnost in da pade na rodovitna tla seme narodne zavednosti in poštenosti, katero sejemo z „Rodoljubom“. To dal Bog!

Globok vzdih se je začul, solza materine ljubezni utrnila se je bolnici iz očesa, hropeče dvigale so se ji prsi, in mrzel pot se ji je vlegel na čelo. Smrtni boj se je bližal. Dekle je plakalo.

„Jelica, ne plakaj! Tako mi je, kakor bi se me Bog pred smrtjo usmili, kakor da bi mi ga dal nazaj, takega, kakršen je bil!“

Svetel žarek upanja zažaril se ji je v mornih očeh, upanja v nedolžno dete, ki je blagoslovilo svet. — Pravijo, da so srečni oni, ki tudi v najhujših udarcih ohranijo upanje, trdno vero v Onega, koji jih jim je poslal.

V veži postalo je živahno. Domači so se vrnili, spredaj otroci iskrih očí, polni sreče, za njimi oče, ves zamišljen, utopljen v globoko žalost.

„Taka nesreča, taka nesreča“, tarnal je obupan mož „in danes na sveti večer!“ Bolnica ga je komaj pričakovala.

„Gregor!“ poklicala ga je, „stopi k moji postelji in obljubi mi, predno se poslovim, da bodeš skrbel za Janeza in za to tu-le, za Jelico!“

Završujoč to skromno poročilo, štejem si še v dolžnost, da se spominjam onih mož in društvenih tovarišev naših, katere je Božja previdnost poklicala v minolem letu iz naše srede. To so vrli rodoljube: Ivan Železnikar, bivši šef-urednik „Slov. Naroda“, nadalje, kakor sem že omenil, blagi narodnjak Peregrin Kajzel, idejalna rodoljuba Anton Knez v Ljubljani in dr. Fran Škofic, c. kr. okrajni sodnik v Škofjiloki, in vrli Slovenci Lovro Tura v Litiji, Anton Gaber v Škofjiloki, Peter Budnar in Vinko Čamernik v Ljubljani. Njim in vsem ostalim somišljenikom, katerim nemila osoda ni dala doživeti današnjega dne, bodi blag spomin!

In sedaj sem pri kraji s poročilom, iz katerega blagovolite razvideti, slavna gospoda, da se je društvo tudi v minolem letu zavedalo svoje naloge, da pa časa duha našemu teženju in prizadevanju ni bil prijazen. Stališče naprednega društva v Slovencih postaja od dne do dne težavnejše, njegova naloga od dne do dne resnejša in tesnejša združitve vsega slovenskega naprednjaštva, tesnejše nego dosihdob, treba bo, ako hočemo doseči, da bo narod brez trajne škode prebil sedanjo dobo narodne reakcije. Delo, trdno in resno delo nas še čaka in zategadelj izraža odstopajoči odbor srčno željo, da naj bi se vsi zavedni in napredni rodoljubi kranjski združili v složno delo v našem društvu in to pod geslom: Naprej naš rod, naprej zastava Slave!

Živahni Dobro-klici pri posamičnih oddelkih poročila, kakor na konci, kazali so, da je zbor z velikim zaščencem vzel na znanje tajnikovo poročilo. V znak sožalja z izgubo umrlih društvenih članov vzdignejo se vsi navzočni s sedežev.

Blagajnik g. dr. Stor poroča potem o denarnem stanju društva. Iz tega poročila posnamemo sledeče: Leta 1892. dobivali so „Rodoljuba“ udje „Slov. društva“ iztisov 612, naročniki „Rodoljuba 1665 in naročniki „Slov. Naroda“ 900, tedaj vkup izti ov 3177. Vseh dohodkov imelo je društvo 1710 gl. 82 kr., rednih stroškov pa

„Mati, vse bodem storil, vse!“ ječal je trdi mož na kolenih, „saj je Janez nedolžen — oskrbnik mu je podtaknil — on je sleparil, —“ komaj je sopol in divje posegal je po sapi, „— danes zjutraj — se je zvedelo. — Hoteli so ga prijeti, toda, — toda danes zvečer se jim je — odtegnil — končal si je življenje! Mati, jaz sam nisem zakrivil tega, odpustite mi, odpustite!“

Starka upirala je steklene oči v sina.

„Končal si sam življenje, končal se na sveti večer — Bog mu bodi milosten! In Janez“ vzdihnili je potem, „otrok moj, je nedolžen, je pošten! Slava ti Bog na višavah, sedaj lahko umrjem!“

„Da, mati, Janez je nedolžen! Obilo mu bo povrnjeno, kar se mu je storilo zlega, in ti, Jelica, ti bodeš njegova, zvesta žena njegova!“

Ob jaslicah brlele so luči, in dete nebeško nasmehnilo se je toli milo, toli rajsko! — — —

1629 gld. 60 kr., torej prebitka 81 gld. 22 kr. Izredne stroške za volitve, nagrade itd. pokrili so posamezni odlični društveniki iz svojega žepa, za kar naj jim bo izrečena tu iskrena zahvala.

Po predlogu predsednika, g. notarja Gogole, izreče zbor tudi gosp. blagajniku z živahnimi živio-klici svojo zahvalo za mnogi trud in vzame poročilo na znanje.

Potem vršila se je volitev predsednika, odbora in računskih revizorjev. Z ozirom na velike zasluge, katere si je pridobil predsednik, g. notar Gogala, voli se na predlog g. drd. Kušarja z vzklikom jednoglasno zopet predsednikom. Isto tako voli se na predlog g. Lenčeta z vzklikom zopet ves dosedanja odbor in g. Lavrenčič, ki je vstopil kot namestnik za umrlega odbornika P. Kajzela. V odboru so torej: Predsednik g. notar Iv. Gogola, odborniki: gospodje dr. vitez K. Bleiweis, dr. Iv. Tavčar, dr. K. Triller, dr. Fr. Stor, Fr. Trček, Josip Lavrenčič; vnani: dr. J. Mencinger, H. Kavčič, V. Globočnik. Za namestnika volita se gg. Lenče in dr. Vilfan. Za pregledovalca računov se volita gg. Fr. Krsnik in Fr. Vrhunc.

Po končani volitvi poročal je odbornik gospod dr. Tavčar o justičnih razmerah na Kranjskem. Navzočni so pazno poslušali izborno sestavljeno poročilo in na raznih mestih z živimi klici izražali svoje pritrjevanje

govorniku, posebno še na konci poročila. Resolucija vzprajala se je jednoglasno brez debate. Temeljito sestavljeno poročilo in resolucijo prijavimo prihodnjič celotno, ker je posebnega pomena zlasti za ljudstvo po deželi.

K zadnji točki dnevnega reda: „Razgovor o političnem položaji“ — oglasil se je za besedo vitez dr. K. Bleiweis ter predlagal sledečo resolucijo: „Slovensko društvo“ naj izreče: Ako bi sedaj se vršeca pogajanja mej grofom Taffeom in tremi velicimistrankamise končala tako, da bode v bodoče vlada prezirala slovesno proglašeno načelo dejanske ravnopravnosti vseh avstrijskih narodov, pričakuje narodna stranka, da bodo vsi slovenski državni poslanci gledé krivic, katere se še vedno gode rojakom našim v vseh slovenskih pokrajinah, ostavili sedanja tabor ter složno postopali proti vladi, katere noče spoľnjevati nam po ustavi zajamčenih pravic.

Govor vzprejeli so navzočni z živim odobravanjem in jednoglasno pritrdili resoluciji.

S tem je bil končan dnevni red in predsednik zaključil je zborovanje zahvalivši se še jedenkrat vsem navzočnim za udeležbo.

Politični pregled.

Državni zbor se je sešel minoli torek, da nadaljuje podrobno razpravo o državnem proračunu za l. 1893. Da bi se vsprejel proračun, išče in snuje vlada novo večino. Osrednja vlada se namreč ves čas po novem letu pogaja z načelniki ter veljaki nemške levice, Poljakov in konservativnega kluba zastran osnove nove večine. O teh pogajanjih mej grofom Taffejem in voditelji posamnih strank ne vemo doslej še nič gotovega, obdaja jih še

vedno skrivnostna tema. Kar časopisi o tem pišo, to je zgol ugibanje. Program ti novi večini je cesar odobril, da se mu bo levica upala manj oporekati. V njem se določa, da se nova večina hoče držati dualizma (dovladja) in sedanje ustave in podpirati sedanja vnanjo politiko. Vprašanje o verski šoli se odloži za nekaj časa. Slovanskim narodom se pusti, kar so doslej pridobili v narodnem oziru, ali vnaprej se jim nič več ne dovoli,

V daljini čuj! pojó zvonovi
Glasó se iz visokih lin,
Krepilen glas nesó vetrovi
Umirajočemu v spomin.

Na vasi donél je zvonček. Mašnik nesel je umirajočemu zadnjo popotnico. Za njim stopal je odkrit, s sklonjeno glavo mlad vaščan. Svečenik zavil je v Gregorjevo hišo, in tudi oni je stopil za njim.

„K meni prihajaš Gospod“, trkala si je na prsi bolnica, „k meni nevredni in srečo nosiš s seboj!“

Pogledala je ugasujočim očesom duhovnika in za njim zapazila je onega, kateri je sledil Najsvetejšemu.

„Janez!“ kriknila je, „Janez, ti si tu!“

Siloma oprostil se je mladenič objema dveh nežnih rok, ki ste se hipno ovili njegovega vratu. Zgrudil se je ob postelji in dejal z žalostnim glasom:

„Da, Janez, pošteni vaš sin je tu! Milostni Bog poslal me je še o pravem času, da vam v smrti uri

zatisnem oči, da vas poprosim blagoslova zase in za Jelico svojo!“

In umirajoča razprostrla je tresoči roki, uklonile so se glavé, pripognila se kolena in iz usten zadrhtél ji je poslednji vzdih, blagoslov, kipeč v nebo:

„Otroci, mir vam bodi!“

Duša njena dvignila se je nad oblake in zrla večno luč — luč blagosti!

Duhovnik sklenil je roke nad njo. „Mir ti bodi“, ponavljal je ganjen, „mir bodi tebi in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“ —

Dvoje duš zapustilo je ta večer dolino solza, druga pravična, prvo bode sodil večni sodnik po Svoji previdnosti. Srečen oni, ki se poslovi neomadeževan na sveti večer iz začasne svoje domovine, ki zapusti v srcih svojcev blag, neizbrisen spomin! Blažena je sveta noč, polna tolažbe, polna miru! —

ampak se bodo Nemcem varovale dosedanje postojanke. Katere stranke bodo pristopile novi večini, še ni znano. Le toliko je gotovo, da bodo glavno jedro nove večine levičarji in da vanjo ne vstopijo Mladočehi in Protizidovci. Slovenci od nove večine ne pričakujemo dobrega, posebno, ker se je nadejati, da pride skoro še kak levičar v ministerstvo. Ako se pa grofu Taaff-ju ne posreči skrbati nove večine, bode državni zbor najhitreje razpuščen. Te dni so bili na Dunaji cesarski namestniki iz vseh kronovin in ministerski predsednik se je že posvetoval z njimi o morebitnih novih volitvah in jim dajal navodila. — **Poljedelsko ministerstvo** je izdalo dve jako važni predlogi: načrt zakona o kmetijskih zadrugah in pa o dohodninskih posestvih. Sedaj ima le še posebna komisija iz zastopnikov raznih ministerstev ti predlogi pregledati. Ker sta obe predlogi velike važnosti, izpregovorimo obširneje o njih, ko bosta znani v podrobnosti. Kakor se kaže, hoče poljedelski minister resno pomoči kmetiškemu stanu. — **Nadvojvodinja Margareta Zofija**, hči nadvojvode Karola Ljudevita, poroči se dné 24. januarja z vojvodo Albrehtom Virtemberškim. V ta namen se nadvojvodinja Margareta, ta dan odpove vsem pravicam nasledstva v naši cesarski hiši. — Pri novoletnem vsprejemu se je **ogerski** ministerski predsednik kaj rezko izrazil o nižji duhovščini, katera deluje zoper vladino politiko. Potem je pa pretil nemadarskim narodnostim s strogimi naredbami, ako ne popusté svojih narodnih teženj. Ni dosti, da so Madjari Slovakom in Rumunom vzeli srednje šole, sedaj hoté še siloma preprečiti vsako narodno gibanje. — Iz sosedne nam **Hrvatske** prihaja vesela vest. Obe narodni stranki, Starčevićeva in Štrossmayerjeva, sta se zjediniли ter bosta odslej složno postopali zoper Madjarone. Nadejamo se, da se na Hrvatskem skoro zjasni. — Narodna nevolja v **Srbiji** je jela dobivati duška v krvavih izgrelih. V Semendriji in Čačaku je tekla te dni kri. Liberalna vlada je kakor drugod zavrgla tudi ondotni radikalni občinski zastop, kateri ni bil po njenem nosu, in na njega mesto spravila liberalni. To je prebivalstvo jako razburilo in nastali so izgre

kakeršnih že veliko let ni bilo v Srbiji. Vojaštvo je moralo posredovati, da se je napravil zopet mir. V Čačaku sta bila ubita jeden meščan in jeden redar, v Semendriji pa jeden orožnik. Ranjenih je bilo v obeh mestih po več osob. To je bil prvi izbruh narodne nevolje nad početjem liberalne stranke, razburjenost pa je po vsi deželi tolika, da se je bati pravega punta, zlasti ker se govori, da deluje vladar Ristić za razkralja Milana, kateri se pripravlja nazaj v Beligrad. Tisti dan, ko se vrne Milan v Beligrad, je punt neizogiben. — Te dni se je poročil princ Ferdinand, brat **rumunskega** kralja Karola, v nemškem mestu Sigmaringen z neko angleško princezinjo. Te slovesnosti se je udeležil tudi nemški cesar. Ker sedanjí rumunski kralj Karol nima otrok, mu je odločen za naslednika njega brat princ Ferdinand. — **Ruski** car je z ozirom na lakoto, katera zopet razsaja v nekaterih ruskih pokrajinah, zaukazal, da je pričeti takoj z zgradbo raznih cest in železnic, da se dá tako stradajočim ljudem zaslužka. — Na **Nemškem** je sedaj na dnevnem redu nova vojaška predloga, za katero dela posebno kralj Viljem II. sam, kateri hoče na vsak način, da se v državnem zboru vsprejme načrt zakona za dveletno službovanje. Vsi časopisi in politiki se bavijo z njo. Največ sitnostij dela seveda Bismarku, kateri se tako odločno protivi ti novosti, katera bode terjala od naroda zopet velikanskih novih žrtev. V mnogih krajih na Nemškem so ustavili premogarji in rudarji delo in ta štrajk se širi vse bolj in bolj, tako da se je resno bati nemirov. Štrajkujoči rudarji dobivajo od drugod podporo in postopajo zagledel kaj odločno. Ne daleč od prizorišča tega štrajka, v Ranzelu, razpočila se je v soboto, dné 7. t. m. zvečer na železniškem tiru dinamična bomba, katera je razdejala tir in tudi vlak nekoliko poškodila. V Gelsenkirchenu so hoteli anarhisti, ki podpihujejo in hujskajo rudarje, razstreliti velik hôtél s tem, da so položili tje dve dinamični bombi. Bombi sta se razleteli, k sreči pa ni nastala druga nesreča, kakor da se je nekaj zidu odkrušilo in okna razbila. Oblastva pridno zasledujejo zločince. —

Slovenske in slovanske vesti.

Vse častite p. n. gospode naročnike, kateri niso o pravem času prejeli I. številko „Rodoljuba“, uljudno prosimo, naj nam blagovolé to zakasnenje oprostiti. Došlo nam je toliko novih naročnikov, da nam nikakor ni bilo moči vse reklamacije takoj rešiti. — Ako bi kedo gg. naročnikov imel kako pritožbo ali vprašanje, blagovoli naj se obrniti na „Upravništvo Rodoljuba“ v Ljubljani. Ta naslov zadostuje. Postregli mu bomo, kolikor je v naših močeh. Ob jednom pa prosimo vse gospode naročnike, da, ako bi jim „Rodoljub“ ne dohajal redno, naj nas blagovolijo takoj obvestiti.

Upravništvo „Rodoljuba“, Narodna Tiskarna v Ljubljani.

(Najvišji darili.) Nj. Vel. cesar je podaril iz svoje zasobne blagajnice 300 gld. občini Dolenjava s Novomeškega okraja, da se razdelé mej ondotne pogorelce, in 200 gld. šolski občini Št. Jernej pri Konjicah za zgradbo novega šolskega poslopja.

(Osobne vesti.) Deželni odbor kranjski je imenoval gosp. dra. T. Vardo začasnim okrožnim zdravnikom za krško zdravstveno okrožje. — Okrajni živinozdravnik, g. Alfred Folakowsky, premeščen je iz Kranja v Kočevje. — Deželni živinozdravnik, gosp. Hugon Turk v Litiji je imenovan začasnim okrajnim živinozdravnikom pri okr. glavarstvu v Litiji, gosp. Anton Korošec pa zač. živinozdravnikom pri okr. glavarstvu v Kranji. —

V Stariloki pri Škofjiloki je umrl posestnik in lesni trgovec Josip Doleneč, znan po svojih nekdanjih velikih kupčijah. Ko je mož še ležal na mrtvaškem odru, pa mu je sledila v smrt soproga Jerica Doleneč. To je gotovo redek slučaj rodbinske nesreče. — V Sodražici je umrl dné 8. t. m. g. Ivan Šega, posestnik in trgovec, v 66. letu svoje dobe. Bil je blag mož in zvest narodnjak, dolgo vrsto let občinski svetovalec in načelnik krajnega šolskega sveta. — Bodi jim blag spomin!

(Zdravstveno stanje) po deželi ni posebno ugodno. Deželna bolnica v Ljubljani je tako prenapolnjena, da ni več postelj za bolnike in so morali kakim 40 bolnikom postlati na tleh. V Kranjskem okraji so se razširile ošpice, kakor že dolgo ne. Na Ostremvrhu pri Selcah pa razsaja davica. Takisto se je ta bolezen pokazala tudi v nekaterih vaseh Medvodske občine.

(Slovensko uradovanje) se bode uvedlo po sklepu občinskega odbora v Radečah pri tamošnjem občinskem uradu. Ugovarjal je sicer temu sklepu nekdo, ki bi imel najmanj uzroka v to, ker živi le od slovenskih kmetov, s katerimi ima jedino opraviti, a njegov ugovor ni obveljal!

(Iz Zagorja na Pivki) nam poročajo, da se je banket na čast gosp. nadžupanu M. Faturju vršil jako lepo in na občo zadovoljnost. Posebno so bili veseli redkega praznika 25letnice županovanja priljubljenega jim župana občinski odborniki, ki so s prirejenjem banketa pač najbolj pokazali, kako umejo ceniti redko slovesnost, ki se obhaja letos v njihovi sredini. Banket sam počastilo je s svojim pohodom tudi več odličnih gospodov iz bližine, posebno iz Il. Bistrice in so došla tudi pismena in telegrafična čestitanja od g. glavarja markija Gozzanija, gosp. vl. svetov. pl. Globočnika i. dr. Pri izvrstnem sviranju Bistriške godbe in pevanji domačih pevcev nabralo se je tudi za družbo sv. Cirila in Metoda 16 gld. 50 kr.

(Zmaga.) Dné 5. t. m. bil je izvoljen v važni in veliki občini Trboveljski vrli narodnjak gosp. Ferdo Roš županom. Zopet so si pridobili Slovenci jako važno občino, kjer so do sedaj gospodarili Nemci, ali bolje Ponemčenci. Živeli zavedni Trboveljski volilci!

(Novo pevsko društvo) se snuje v Trbovljah ter se bodo pravila v kratkem predložila namestništvu. To je veselo znamenje napredovanja narodnega duha v tem važnem kraju, kjer ima tujstvo velik upliv.

(Novo hranilno in posojilno društvo) snujejo tudi v Škofji Loki. Tako je prav. Posebno pri nas na Kranjskem se da v tej reči še mnogo storiti. Na delo torej, rodoljubi, in snujte povsod taka domača društva!

(Nova živinska semnja.) Deželna vlada je dovolila, da se v Šmartinu pri Litiji priredita dva živinska semnja in sicer prvi dné 14. februarja, drugi pa dné 8. septembra vsacega leta.

(Zaprlí so) posestnika Gregorja Dolinarja iz Trate na Gorenjskem, ker leti nanj sum, da je pahnul v Sorico svojo ženo Marijano, katero so mrtvo izvlekli iz vode. Videl je oba neki kočar iz Trate, ko sta se vračala domov in potem čul glas plakajoče Marijane, moža nje-

nega pa je videl na mostu. Ker sta se Marijana in njen mož večkrat prepirala, se sumi, da je smrt njeno povzročil njen mož. Jeli sum opravičen ali ne, pokazala bode preiskava.

(Stekel pes.) Iz Krškega se poroča, da se je pokazala te dni pri psu tamošnjega gostilničarja J. Vaniča steklina. Psa, ki je bil vedno na verigi priklenjen, ogrizel je dne 3. decembra l. l. neki pes, ki je bil stekel. Steklina se je pokazala stoprav čez mesec dnij.

(Priprežne cene za Kranjsko.) Celotna odškodninska cena za jednega pripreženega konja in za jeden kilometer odločila se je za l. 1893. z devetimi krajcarji za vojvodino Kransko. Ta cena velja brez ozira na to, ali se rabi priprega za uradniške, vojaške, žandarmerijske, kazenske ali pa odgonske zadeve. Pri poslednjih velja pa samo za one postaje, kjer ni v navadi po minuendo-dražbi kaka druga cena za odgonske priprege. Isto tako se ni ozirati na to, kdo jemlje priprego (uradniki, častniki, moštvo i. t. d.)

(Razloček mej slovensko in nemškutarsko posojilnico.) V Sevnici daje slovenska posojilnica posojila na 6%, obrestuje pa uloge po 5% torej dela z jednim odstotkom dobička; nemškutarski zavod pa jemlje za posojila 7%, uloge pa obrestuje samo s 4%, torej dela s tremi odstotki dobička. Slovencem torej glede na materijelno stran ne bode težko odločiti se, kateri zavod jim je podpirati.

(Na smrt obsojena) je bila pred porotniki v Celji 32letna Eva Ueberbacher, ker je svojo 7letno nezakonsko hčerko sunila v Dravo, da je utonila. Oče zapisal je hčerki 1000 gld. premoženja, po katerem se je menda polakomila nezakonska mati toliko, da je umorila svoje nezakonsko dete.

(Naš rojak, Celovski podobar, gospod Vekoslav Progar) popravlja zdaj oltarje podružnične cerkve svet. Frančiška na Želinjah na Koroškem. Gosp. Progar bode gotovo tudi to delo dovršil umetniško, kakor mnoga druga in je le želeti, da bi se mu izročalo mnogo tacih del ter da bi se podpiral domači umetnik.

(Zgorela sta) zadnje dni minolega leta v viničariji posestnika J. Drolca pri sv. Martinu na Paki na spodnjem Štajerskem Jarnej in Marjeta Klančnik, ki sta živel v omenjeni viničariji. Kako je nastal ogenj, ni znano.

(Zatiranje hrvatskega jezika v cerkvi.) „Naša Sloga“ poroča iz Žbandoja v Istri, da je ondotni župnik z vednostjo in izrečnim privoljenjem prevzvišenega škofa dra. Flappa prepovedal v cerkvi hrvatsko petje in celo o božičnih praznikih služil samo tihe sv. maše, da bi njegovih prekatoliških ušes ne žalilo hrvatsko cerkveno petje. Narod je zaradi tega nezasišanega postopanja globoko vznemirjen.

(Poštenost.) Nedavno zgubil je neki trgovec v Mariboru na potu iz mesta do kolodvora 13.000 gld. Na njegovo srečo našel je denar pošten mož, ki mu je že drugo jutro izročil najdeno svoto.

(Važen odlok.) Iz Podgrada v Istri se poroča, da je v zadnji seji tamošnjega občinskega sveta prečital

župan odlok ministerstva na pritožbo županstva proti nemškim dopisom, katere tako radi pošiljajo c. kr. uradi. Ministerstvo je ukazalo, da se mora dopisovati v slovenskem jeziku, ker nemški jezik v Istri ni deželni jezik. Občinski svet vzprejel je to vest z naidušenimi dobro in živio-klici. To je važen odlok, na podlagi katerega se vsaj isterske občine lahko z uspehom branijo nepotrebnega nemškutarenja, s katerim jih hoče osrečevati nekateri uradniki, katerim ne diši slovenščina in bi jo radi nadomestili z nemščino.

(Dva slučaja nagle smrti) sta se pripetila v ponedeljek dné 9. t. m., zvečer v Trstu. Proti 9. uri zadela je kap nekega mladega gospoda, ko je stopil iz hiše na ulico. Ko je prihitel zdravnik na pomoč, bil je mladi gospod že mrtev. Truplo prenesli so v mrtvašnico. — V via Brolettò pa so našli mrtvega v svoji brivnici gospodarja te brivnice. Pozvani zdravnik je izjavil, da je umrl že pred nekaterimi urami, bržkone vsled srčne kapi.

(Konkurz) je napovedala banka „Figli di Zuculin“ v Trstu, ki je štela mej prve denarne menjalnice Tržaške. Dolgovi znašajo bajé nad 300.000 gld.

(Ženski uradniki.) Tržaška zavarovalna družba „Assicurazioni generali“ nastavila je celo vrsto ženskih uradnikov, ker delajo za manjšo plačo kakor moški in imajo bajé tudi mnogi drugih prednostij, katere jih usposobljajo zlasti za pisarniško poslovanje. Ta naredba zadela je ob odločen odpor v moških krogih in tudi nekateri Tržaški listi jo obsojajo kaj ostro.

(Nesreča na morju.) Po noči od nedelje na ponedeljek, t. j. od 8. na 9. t. m., zadel je „Lloydov“ parobrod „Argo“ ob italijansko jadrenico „Erminio“ in to prav blizu Pulja. „Erminio“ je bila poškodovana tako močno, da se je takoj potopila; moštvo se je z velikim trudom rešilo na parobrod „Argo“.

(Velik požar v Trstu.) V Skednju pri Trstu nastal je dné 10. t. m. velik požar, kateri je do tal uničil Fabrisovo tovarno riža, urejeno še le pred tremi meseci. Škoda znaša nad 130.000 gld. Tovarna je bila zavarovana za 100.000 gld.

(Kolera.) Katera je za nekaj časa popolnoma prenehala, pojavila se je zopet na Nemškem in tudi v Avstriji. Pobira pa le počasi. — Po uradnih poročilih je lansko leto umrlo na Ruskem za kolero 700.000 ljudi, na Nemškem pa izmed 19.647 obolelih 8575 oseb. V Hamburgu, kjer je ta grozoviti gost najhuje razsajal, jih je umrlo 7611 izmed 17.975 obolelih.

(Kapucin — morilec.) Minoli mesec sodilo je porotno sodišče v Modeni v Italiji bivšega kapucina, 50letnega Janeza Grbca iz Tomaja pri Sežani. Mož je bil nekdanj uradnik neke Tržaške banke, ko pa so mu otroci kar na nagloma in zapored pomrli, ukrenila sta on in žena njegova, da gresta v samostan. Grbčeva žena stopila je v red usmiljenih sester in je sedaj v nekem samostanu blizu avstrijske meje, Grbec pa je ustopil v red kapucinov v Trstu. Ker je bil silno prepirljiv in delal

(Pijančev konec.) V Trstu našli so te dni na ulici kakih 35 let starega človeka delavskega stanu popolnoma pijanega. Prenesli so ga v bolnico, kjer pa je umrl kmalu. Našli so pri njem nakaznico za juho, katero bi dobil v sirotišnici. Bržkone se pa te dobrote ni hotel poslužiti in raje pil naprej, dokler ga ni doletel žalosten konec.

(V Zagrebški stolni cerkvi,) katera se bode vsa prenovila in se bodeta vzdignila tudi zvonika, pokazale so se zadnji čas nekatere razpokline nad glavnim uhodom. Ker so se razširjali vsled tega vznemirjajoči glasovi, dala je vlada takoj natanko preiskati po strokovni komisiji te razpokline in se je dognalo, da ni nikakešne nevarnosti za zgradbo. Vender pa se je odredilo, da se stori vse potrebno, da se prepreči vse, kar bi utegnilo biti opasno in da se podkrepi zveza mej obema stolpoma ter nadomesti nekatero staro kamenje z novim.

(Nova tovarna v Zagrebu.) Jeden izmed prvih čeških industrijalcev, tovarnar gosp. K. A. Smekal, ki ima v Pragi in v Olomucu tovarne za izdelovanje gasilnega orodja in brizgalnic, ustanovil bode jednako tovarno tudi v Zagrebu. V to svrhu kupil je primerno hišo v Nikoličevi ulici. V tovarni delalo bode kakih 40 delavcev, mehanikov, ključarjev, kovačev in pleskarjev. Ker na vsem Hrvatskem in v Slavoniji ni jednake tovarne, bode gotovo jako dobro uspevala.

(Zadnji mesečni živinski semenj) je bil le srednje dobro obiskan, komur so pač kriva slaba pota. Prignalo se je 540 konj in volov, 206 krav in 30 telet, skupaj 776 glav. Kupčija je bila splošno srednja, največ prodajali so se voli, katerih je neki češki kupec za neko graščino precej nakupil. Konj je bilo malo.

(Novi denar.) Ker je cesar odobril tudi uzorce za zlate po 10 kron in za drobiš po 1 vinar, so odobreni vsi novi denarji in se bode začelo bodoči mesec kovati jih na debelo. Stari bakreni denar se bode potegnil iz prometa potom naredbe, ker za to ni potreba posebnega zakona. Koj potem se prične izdajati novi bronasti drobiž,

(Novo pevsko društvo) se snuje v Trzinu. To se bode pravila v kratkem predložila namestniku. To je veselo znamenje napredovanja narodnega razsvetljenja in kulture. V Trzinu se snuje v Trzinu. To se bode pravila v kratkem predložila namestniku. To je veselo znamenje napredovanja narodnega razsvetljenja in kulture.

Razne vesti.

zdražbo, premeščali so ga neprestano iz samostana v samostan in tako je prišel tudi v samostan San Severino na Italijanskem. Ker je tam druge kapucine celo sumničil pri civilnih oblastvih raznih hudodelstev, hotel ga je pater gvardijan z lepa pregovoriti, naj sam izstopi iz reda, da ga ne bo treba izobčiti. Grbec odgovoril je na to — z nožem in umoril starega gvardijana o Mezzalano. Postavljen pred sodišče v Aquili, védel se je Grbec kot naidušen Italijan, kateri je bil radi narodnega prepričanja preganjan in to mu je toliko pomagalo, da je morala italijanska vlada radi varnosti odrediti sodišče v Modeni, da je sodilo Grbca. Zagovornik obtoženčev je bil znani iredentovec Barzilai. Sodišče je Grbca obsodilo na dve leti v zapor.

(Grozna najdba.) V Lublinu preiskovali so finančni pazniki neko hišo, ker so sumili, da je v njej skrito

mного utihotapljenega blaga. Tega blaga sicer niso našli, pač pa v kleti zasledili krvave znake in ko so tla odkopali, našli so devetnajst človeških trupel; to so brez dvoma umorjene žrtve tihotapcev. Razburjenost v Lublinu je vsled tega velikanska.

(**Železnica iz Jafe v Jeruzalem.**) ki je 134 km. dolga, dodelali in odprli so minolo jesen. Dne 21. avgusta m. l. pripeljal se je prvi parni stroj pred betlehemska vrata in prebivalci so strahoma pred njim bežali, češ da ga je sam peklenšček izumel. Za jeruzalemske romarje bo ta železnica velike važnosti.

(**Skrajna skopost.**) V mestecu Caraca na Rumunskem umrl je te dni ubog Grk, ki je živel ob miloščini. Malo pred smrtjo morala mu je priseči njegova žena, da mu bode dala v grob staro, zakrpano in zamazano suknjo, ki jo je nosil že 20 let. Uboga žena morala je prosjačiti, da ji bode pokrila pogrebne stroške. Neki rojak rekel je, da ji bode dal boljšo suknjo, da obleče vanjo mrtveca, ker je nespodobno, da bi ga pokopali dala v tako razdrapani suknji. A vdova ni hotela prelomiti prisege. Ko je Grk čul o prisegi, zdela se mu je stvar sumna in je svetoval vdovi, naj dobro pregleda suknjo, predno jo dene mrtvecu v rakev. Vdova storila je tako in razparala podšiv ter našla za 350.000 frankov vrednostnih papirjev, katere je skopuh hotel s staro suknjo vzeti seboj v grob.

(**Drava pri Oseku**) je popolnoma zmrznila in ima led, kakor se je dognalo po komisiji, debelost 23 do 52 centimetrov in se lahko hodi in vozi preko Drave v nasproti ležeči kraj Kišdarda.

(**Zanimiva pravda.**) Gališki metropolit Sembratovič očitil je v neki okrožnici na grško-katoliško duhovščino nekaterim maloruskim listom, da razširjajo brezverstvo, rušijo cerkveni ugled ter izpodkopavajo domoljubno mišljenje naroda. Ta okrožnica je povod tožbi. Staroruski list „Halickaja Rus“ in vsi radikalni listi uložili so zoper nadškofa Sembratoviča tožbo radi razžaljenja časti, storjenega v tiskovini. Nadškof se bo moral torej zagovarjati pred porotniki. — Morda bo tudi pri nas potreba še tako nanesla.

(**Drzna tatvina.**) Nedavno ulomili so tatovi v cerkev sv. Trojice v Pragi in odnesli vse zlato in srebro, kar ga je bilo v cerkvi. Razbili so tri kelihe, dve monstranci, tri posode, v katerih so bile hostije in blagoslovljeno olje, ter vzeli le one dele, ki so bili od zlata ali srebra. Drzna tatvina vzbudila je v prebivalstvu veliko nevoljo.

(**Nečuvvena skopost.**) V Parizu našli so dve stari sestrini zmrznjeni v njiju stanovanji. Navzlic temu, da sta bili silno bogati, privoščili si nista ničesar in živeli prav beraški. Policija našla je v stanovanji teh dveh ženskih skopuhov za 600.000 frankov vrednostnih papirjev.

(**Strela v januarju.**) Dan po novem letu proti 8. uri zvečer tresčilo je v cerkev v Malem Ižu v Dalmaciji ter je nastal ogenj. Ker je cerkev precej daleč od vasi, prišla je pomoč prepozno. Cerkev je pogorela popolnoma in so ostali le goli zidovi. Trije oltarji so razpokali in samo tabernakel ostal je nepoškodovan. Cerkev ni bila zavarovana.

(**Slovansko-rumunska vzajemnost.**) Iz Pariza poslalo je petdeset rumunskih dijakov Svetozaru Harbanu pismo, v katerem ga povodom njegove obsodbe pozdravljajo kot prvoboritelja in mučenika svete stvari slovaškega naroda.

(**Živ pokopan.**) V Caënu na Francoskem umrl je neki Daubenesque za legarjem. Ker za njega določena rakev še ni bila gotova, položili so truplo začasno v

drugo rakev. Ko so čez štiri dni hoteli prenesti krsto v novo rakev, čulo se je neko ropotanje v krsti. Odkrili so pokrov in našli pokopanca še živega. Le temu srečnemu slučaju je zahvaliti, da ni ostal živ pokopan.

(**Najdaljša elektriška železnica.**) Mej mestoma Chicago in St. Louis gradi se zdaj elektriška popolna železnica, ki b. de dogotovljena do bodoče razstave. Vozilo se bo na njej s hitrostjo 160 kilometrov v jedni uri. Vožnja tja in nazaj bode veljala pet dolarjev.

(**Nesreča.**) Na kolodvoru mejne postaje Ala na Tirolskem se je razpočil v italijanskem carinskem magacinu zaboj poln petardnih kapselnov. Nesrečo prouzročil je delavec Tagnotti, ker je neprevidno ravnal, ko je zapiral zaboj. Delavca je raztrgalo na kosce in je bil takoj mrtev. Več drugih delavcev je bilo ranjenih. Sreča pri vsej nesreči je še bila, da se ni vnelo najmanj drugih poleg ležečih zabojev z jednako nevarno stvarino.

(**Nesreča na železnici vsled zametov.**) Vsled silnih zametov zadnjih dnij skočil je na ogerski železnici pri Fonyodu vlak iz tira. Strojvodja in kurilec Budimpeštanskega vlaka sta mrtva in 8 potovalcev je teško ranjenih. Ostalih 35 potovalcev prebilo je velik strah vsled te nezgode.

(**Madjarsk odgojevalec mladine.**) Učitelj J. Kämpf v Nagyfalú blizu Temešvara pretepal je sedemletno učenko svojega razreda tako surovo s palico, da je deklica umrla vsled tega nečloveškega postopanja. Proti učitelju se je pričela kazenska preiskava in je ljudstvo silno razburjeno.

(**Napad v kaznilnici.**) V Karlauski kaznilnici poleg Gradca napadel je na petnajst let obsojeni kaznenec Schüller višjega paznika Domanyia ter ga nevarno ranil z nožem, ki ga je rabil v bukvoveznici. Ker Domanyia zaradi svoje strogosti tudi pri drugih kaznjencih ni bil priljubljen, ni mu nobeden pomagal, ko ga je Schüller podrl na tla in mu pokleknil na prsi ter ga začel bosti. Šele drug paznik rešil je napadenca. Napadalca odvedli so v temno celico, kaznjenci pa, ki so bili pričujoči pri napadu, bodo ostro kaznovani.

Za kratek čas.

Kmet: „Čujete, Vaš papir zoper ščurke ni pa za nič! Povsod po kuhinji sem ga razgrnil, a niti jeden ščurek ni poginil zaradi njega.“

Trgovec: „Kako ste ga pa položili? Pokažite!“
Kmet: „Kako sem ga položil? I no, položil sem ga na tla in na ognjišče, tako le!“

Trgovec: „I seveda ni tako prav! Narobe ga morate položiti, ne pa tako, da se vidi tiskana stran. Zakaj, če ščurki beró o strupu, potem ne marajo na papir!“

Učitelj: Kdor je priden in dela dobra dela, pride v nebo. No Milan, povej mi: Kaj se zgodi onemu, kateri kaj hudega stori?

Odvetnikov sinko Milan: „Onega zagovarja moj papa.“

„A.: Vi ga gotovo poznate, starega Tepkovca, tistega oderuha in sleparja? Sedaj so mu vendar prisodili dve leti ječe.“

B.: To je vsaj jedna stvar, katero si je pošteno zaslužil.

Poučne stvari.

V kaki zemlji vspevajo ameriške trte?

Ameriške vinograde zasadimo lahko z različnimi trtami. Izmed trt, katere se najbolj kljubujejo trtni uši, in katere je treba pocepiti z domačimi trtami, da nam rodé pravo kapljico, se priporočajo zlasti „riparija“, „solonis“ in „rupestris“. Gotovo ni vsejedno, katero teh trt bomo sadili, kajti lahko se zgodi, da bo ves trud zastonj in ves denar zapravljen, če bomo sadili trto, kateri ne ugaja naša zemlja. Pri vsakem nasadu jemati je tedaj predvsem kakovost zemlje v poštev; stoprav potem si je izbrati pravo vrsto ameriških trt. Kakor učé dosedanje izkušnje, vémo o ameriških trtah sledeče:

1.) Vse vrste trte „riparija“ (kakor n. pr. sauvaige, Portalis, Gloire de Montpellier) vspevajo v zemlji, katera ni pretežka in katera nima mnogo apna v sebi. Posebno dobro rastejo v ilovni zemlji (ne v glinasti), če le ni premokra ali pa presuha. Če se nahaja v zemlji toliko črne prsti, da je zemlja temne barve, je to posebno ugodno za uspešno rast riparije. Zategadelj tudi vidimo, da vspeva riparija posebno čvrsto v globokosežni naplavini, ki je bogata na črni prsti.

2.) Trta „solonis“ vspeva tam, kjer riparija. Razun tega jo pa najdemo — krepko rastočo — tudi v težki in na apnu bogati ilovini in glinasti zemlji, da celo v rahli peščeni zemlji, če le ni presuha. V prav suhih legah ne vspeva solonis, pač pa v zelo vlažnih, če le voda ne zaostaja. Solonis raste tudi v rudečih zemljah, ki so bogate na železu.

3.) „Rupestris“ se priporoča za apnene, laporaste, peščene in peščeno ilovne zemlje; tej trti ugaajo tedaj rahle in na apnu bogate zemlje, kakor tudi sploh suhe lege. Celó v suhi, gruščnati in kamniti zemlji jo najdeš primeroma dobro rasti.

Zakaj nam kokoši sedaj tako malo jaje znesò?

Jajca postajajo čim dalje dražja. Ni čuda! Potrebujemo jih v velikih množinah, kokoši jih pa sedaj po zimi premalo znesò. Ker je to blago po zimi kaj drago, poskrbeti bi morale gospodinje, da bi jim kokoši bolj pridno jajca legle, kar se z namenu primerno rejo prav lahko doseže. Treba je le kokoši na gorkem imeti in dobro rediti. Če morajo kokoši zmrzovati in vrhu tega se še ob nezadostnem živeti, potem smo si sami krivi, da nimamo jajc ob času, ko bi jih najlažje in po najvišji ceni lahko prodajali. Da bodo tedaj kokoši po zimi pridno legle, treba jim kurnika v gorkem hlevu in če je več kot 20° mraza, imeti jih je ves dan v hlevu. V drugo pa je skrbeti, da dobe zadosti tečnega živeža in pijače. Na večer jim kaže pokladati zlasti zrnje, da ima žledec dovolj opravila za vso noč, ko je treba životu dovoljne toplote. Sploh je pokladanje vsakovrstnega zrnja po zimi najbolj primeren živež, če hočemo imeti od kokošij pravšen užitek.

Naj bode končno še omenjeno, da se iz Avstrije izvažuje vsako leto premnogo jajc. Leta 1890. se je prodalo v tuje dežele 609 290 metričnih centov jajc v skupni vrednosti 16,146.185 gld. Največ jajc se prodalo na Ogerskem in Hrvaškem.

Še jeden sovražnik bučel.

V zadnji številki „Rodoljubovi“ smo omenjali škodljivih bučelnih ušij; danes nam je govoriti še o nečem manj znanem bučelskem sovražniku. To je tako imenovani bučelski volk. Po njegovi vnanjosti bi ga prištevali osam. Razlikuje se od nje samo po tem, da je precej večji ter da ima debelejšo glavo in krepkejša prsa; od ose loči ga tudi to, da mu je zadek tanjši, želo pa močnejše. Živi rad na prisojnih in paščenih straneh nizkih hribov. Bučele mu niso le v živež, ampak tudi v shrambo njegove zalege. Zalezuje pa najraje in jako spretno bučele na cvetji; ko jo omami, jo umori in izsesa, samica pa polaga v umorjene bučele po jedno jajce. Ker se ta škodljivi mrčes le o bučelah živi in jih rabi še posebno pri zalegi, jih jako mnogo pokonča, in jedino to, da se ne nahaja tako pogosto, manjša njegovo škodljivost.

Ječmen namesto ovs.

Češki živinorejci so začeli pokladati konjem ječmen namesto ovs, in to s precej dobrim uspehom.

Da se ječmen napravi vžiten za konje, ni treba drugega, kakor da se odpravijo dolge ostre rese pri ječmenu, kar se prav lahko zgodi že pri mlatvi ali se pa potem stolče.

Iz početka so opazili, da je ječmen neprebavljen prišel iz konja. Temu se je pa skoro odpomoglo s tem, da so ječmen dobro zmlatili. Konji so potem z isto slastjo zobali ječmen, kakor oves.

Češki živinorejci zagotavljajo, da to ni na kvar niti konjskim močem niti njihovi čistosti.

Ne vznemirjaj bučel po zimi!

Bučele ne spé po zimi zimskega spanja, kakor nekatere druge živali, ampak samo počiva. Počitek jim je največja dobrota, katera se jim sploh more dati po zimi. Vsak nemir jim škoduje, ako se jih količkaj preplaši, začno brenčati po panji. V ti svoji razbujenosti povzrijó bučele dokaj več hrane kakor, ako se jim prvošči zasluženi mir in kaj lahko dobé drisko.

Priporočamo torej bučelarjem, naj skrbno pazijo, da se bučelam kakor koli ne kali zimskega počitka.

Loterijske srečke

dne 19. januarja t. l.

Brno 65, 63, 35, 74, 67.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. januarja t. l.

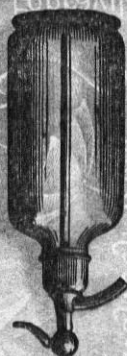
	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 12	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 69	Surovo maslo, „	82
Ječmen, „	3 84	Jajce, jedno	04
Oves, „	2 73	Mleko, liter	10
Ajda, „	5 57	Goveje meso, kgr.	54
Proso, „	4 41	Telečje „	48
Koruza, „	4 19	Svinjsko „	46
Krompir, „	3 20	Koštrunovo „	40
Leča, „	12	Pišanec „	45
Grah, „	12	Golob „	20
Fižol, „	10	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	95	Slama, „	2 05
Mast, „	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	54	„ mehka, 4 „	5

Mala oznanila.

Vsaka beseda 2 kr.

Valentin Zarnika zbrani spisi, nevezani 60 kr., po pošti 70 kr.
Josip Jurčiča zbrani spisi, nevezani zvezek 60 kr., lepo vezan 1.—gld., po pošti 10 kr. več. Dosedaj je izšlo 10 zvezkov.

Kuverte s črno (naslovom), račune itd. zvršuje po nizki ceni "Narodna Tiskarna" v Ljubljani.
Dober in trazen zastavilo mnogo v dotiko z obistvom.

J. Kunčič
 izdelovatelj soda-vode
 v Ljubljani.
 filijalka v Lescab, Bled,

priporočila čast. p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem svojo dobro izdelovalnico dobro, zdrave ukusne soda-vode. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

(16)

SCHWEIGER
 Zobni zdravnik
 hotelu "Pri Maličih"
 II. nadstropje, št. 25—26.
 Ordnuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne.
 Ob nedeljah in praznikih od pola 10. do pola 1. ure.
 Najnovejša zoba, zobovja in plombiranje.

Jurčiča zbrani spisi
XI. zvezek
 pri Ant. Zagorjani in v vseh dobiva se v "Narodni Tiskarni",
 Cena nevezanemu izvodu 60 kr., vezanemu 1 gld.

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna jesprenjaka in jesnika, trgovina s specerijo, žganjem, žitom, pridelki in drvmi

priporočila veliko zalogo svojih izdelkov: pšenice, ajdovo, rženo in koruzno moko, jesprenj, jesprenjček in pšeno, najmočnejši in najokusnejši vinski kis in kisov ceter. Priporočila tudi specerijsko blago, žganje, spirit, sahe in olate barve. Kupuje vse domače pridelke in priporočila mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Zvinorejcem priporočam zunanjo moko za žvino, ker je cenejši in izdatnejši kot druga sredstva. (3—2)

Zobe in zobovja
 Na najnovejši in najboljši način umetne
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranje in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmerjenjem živca (11—2)

Zobozdravnik A. Paichel,
 poleg čevljarkega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Brata Eberl
 Ljubljana, Tranciškanske ulice št. 4.
 Silkarja napisov, slavinjska in pohištvena pisarna.

Tovarna za oljnat barve, lak in pokost.
 Glavni zastop
Bartholijevoga originalnega karbolinje
 Masloba za konjska kopita in usnje. (5—2)

Peregriin Kajzeij

(6—2)

priporočila slavemu občinstvu in predstaviteljem, svoj bogato zalogo lestenecv, oljnatih podob, zrcal, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete n. pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavoprečno blago, raznovrstne svetilnice, viseče in stojče,

Hermanove bliskovne svetilnice I prave kroglaste cilindrične, Patent Marjan, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko. Prevezemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3
priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjišč** solid-
nega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna
staybinska dela. (7-2)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.
Velika zaloga vseh
kirurgičnih obvez in kilnih pasov.
Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic
iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Du-
naji; zavrtnikov, manšet, angleških in fran-
coskih dišav, modercev itd. (4-2)

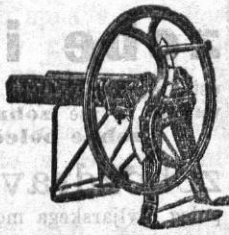
Založba tovarne
pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobi-
vajo vsake
vste kmetij-
ski stroji, ka-
kor tudi bla-
gajnice, varne
pred tatom in
ognjem.
P. n. gospodi-
njam, šiviljam
krojačem in
čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod
za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8-2)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta
zaloga (12-2)
špiita, žganja, specijskega blaga
in barv.

(13-2)

Najnižje cene.

Skrbno izdelovanje

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-2)

oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve
ceste št. 41 v lastni hiši in filijala:
Slonove ulice št. 10-12.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizkeje ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši kon-
strukciji, bele in barvane od najboljšega blaga,
elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim rav-
nalcem. (14-2)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkve-
nih stropih in okrajkih, neprežigliva opeka
in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.